

L'impacte de l'Acord d'associació en la immigració

Davant certs rumors escampats i les explicacions esbiaixades promogudes pels detractors de l'associació amb Europa, volem exposar de manera clara què diu l'Acord sobre la demografia i sobre la gestió de la immigració. I ho volem fer defugint postulats ficticis, o hipòtesis de futur que no ajuden al debat ni a la reflexió al voltant d'aquest projecte.

Igual que avui, amb l'Acord Andorra decidirà la seva gestió migratòria i, per tant, la seva evolució demogràfica. La UE no ens dirà si hem de créixer més o menys, ni com hem de gestionar la immigració al nostre país. Els acords presos en relació amb la circulació de treballadors atorguen clarament més drets als andorrans dels que en donen als ciutadans europeus i, a més, contribueixen a enfortir la cohesió social i millorar la qualitat de vida al nostre país. I no a la inversa.

Mirem-ho per desmuntar falses afirmacions.

La immigració mai no ha posat en risc la seguretat

Immigració no és sinònim d'inseguretat. No ho diem nosaltres, ho diuen les evidències científiques. Sovint es dona una disparitat entre la percepció social i les dades empíriques. I això també ens passa als que vivim aquí. Andorra té l'orgull de ser un dels països més segurs del món i, alhora, dels que més han crescut demogràficament en les

darreres dècades, i, per tant, dels que han acollit més immigració. La immigració és i ha estat sempre la nostra força i un dels motors de la nostra economia. No ha estat mai una amenaça.

Els defensors del *no* a l'Acord empen sovint arguments que vinculen la immigració a la inseguretat i que són tant alarmistes com falsos. La por, témer per la nostra seguretat, apel·la als nostres instints més primaris de protecció.

“La demografia d'Andorra no creixerà per culpa de l'Acord. Qui digui el contrari no diu la veritat. La seguretat d'Andorra no està en perill. Els nous residents de la UE que puguin escollir Andorra per viure no seran l'origen d'un increment dels delictes. Qui afirmi el contrari fa la política de la por”

Però Andorra ha estat i és un país d'immigració, que ja a hores d'ara no discrimina per nacionalitat. No existeix cap estudi seriós que vinculi immigració i criminalitat.

El que sí que està científicament contrastat és que la seguretat depèn de la qualitat de vida, de l'educació, de la cohesió social i de l'èxit en la lluita contra la desigualtat. En definitiva, tot un seguit d'elements sobre els quals l'Acord d'associació no té cap ascendent directe i, en tot cas i de manera indirecta, si hi té algun impacte ha de ser positiu.

Sobre els requisits a la quantitat i qualitat de la immigració

L'Acord manté un sistema de quotes diferent de l'actual però amb un impacte ínfim sobre el creixement global de la població. En un país que atorga una mitjana de 4.000 permisos de residència anuals (sense anar més lluny, fa un parell de setmanes el Consell Econòmic i Social va aprovar una nova quota general de 900 treballadors), podem concloure que els 300 a 400 permisos mínims per a europeus que preveu l'Acord són una xifra clarament insuficient perquè els negocis i l'economia andorrana puguin continuar funcionant, i, per tant, no posaran al país en dificultat. Diem que les quotes pactades amb la UE són valors mínims perquè podem atorgar-ne més, si volem, o aturar-nos quan arribem al límit de la quota. Això vol dir, en definitiva, que la demografia d'Andorra creixerà si nosaltres, els operadors econòmics i l'Estat, volem que creixi.

Parlem de la qualitat de la immigració i d'aquesta por a perdre la immigració selectiva. Siguem clars en aquest punt: Andorra és un país de serveis que es nodreix de moltíssima immigració europea i no europea. La manca de mà d'obra és, des de fa temps, un neguit dels nostres empresaris i un fre al nostre creixement econòmic. Els criteris de *selecció* no fan la funció que ara sembla que alguns els volen atorgar. En primer lloc, l'examen mèdic, que amb l'Acord desapareixeria per als europeus, ja fa anys que no serveix per denegar autoritzacions de residència (per evitar la discriminació per motius de salut). En segon lloc, l'eliminació dels requisits d'inversió i de dipòsit per a algunes modalitats de residència té un impacte absolutament insignificant per al país, tenint en compte l'escàs nombre de persones a qui pot afectar. El nostre dia a dia, la nostra qualitat de vida i els serveis que tenim a l'abast en res es veurien afectats per

aquestes mesures. Andorra seguirà tenint un sistema d'immigració únic a tot Europa, restrictiu i controlat.

Reagrupament familiar, policia administrativa i drets de les persones

Podem esmentar també altres elements que han saltat a l'àgora pública com a riscos majors de l'Acord negociat, segons la visió antieuropeista.

En primer lloc, pel que fa als requisits del reagrupament familiar. No hi ha canvis majors. Els residents ja poden reagrupar avui els familiars, sigui quin sigui el seu origen. Amb l'Acord, Andorra manté els mateixos requisits a excepció de l'econòmic, que serà lleugerament menys exigent. No obstant això, la persona reagrupada no pot esdevenir una càrrega per a l'Estat ni pot accedir a ajudes de manera immediata. Tot plegat podem veure-ho com una greu amenaça a la nostra seguretat o, al contrari, com un guany en qualitat de vida per a les persones que treballen al nostre país i una mesura que cohesiona la nostra societat, en aportar benestar i estabilitat als nostres treballadors.

Es mantenen les mesures de policia administrativa (denegacions d'entrada a la frontera, foragitaments o expulsions). Aquesta qüestió, que ja ha anat canviant al llarg de la nostra història, depèn més de la nostra relació amb els nostres estats veïns, dins de l'espai Schengen (i del qual seguirem estant fora encara que l'Acord d'associació entri en vigor), que de l'Acord d'associació.

I si amb tot ens trobéssim en una situació sobtada de dificultat, cal recordar que l'Acord té diversos mecanismes de pausa i de salvaguarda. En cas de situació greu, es pot aturar la circulació de persones i revisar-ne les condicions.

La demografia d'Andorra creixerà si l'economia andorrana necessita que creixi. La demografia d'Andorra no creixerà per culpa de l'Acord. Qui digui el contrari no diu la veritat. La seguretat d'Andorra no està en perill. Els nous residents de la UE que puguin escollir Andorra per viure no seran l'origen d'un increment dels delictes. Qui afirmi el contrari fa la política de la por. Europa no ha registrat un increment de la inseguretat ciutadana en els darrers vint anys, les dades així ho demostren. Qui fa córrer missatges contraris desinforma de manera volguda. Com va dir l'exrepresentant personal del copríncep francès Sr. Patrick Strzoda durant la seva darrera visita a Andorra, "amb l'Acord d'associació és Andorra qui té les mans sobre el volant que permet conduir les polítiques d'immigració i de seguretat".

Signat:

Xavier Espot Zamora, Cap de Govern d'Andorra;

Jordi Jordana, Grup parlamentari demòcrata;

Judith Casal, Grup parlamentari socialdemòcrata;

Carles Naudi d'Areny-Plandolit, Grup parlamentari de ciutadans compromesos;

Cristina Rico, Liberals d'Andorra;

Josep Roig, Socialdemocràcia i Progrés;
Marc Magallón, Acció;
Oliver Alís, Unió Laurediana.